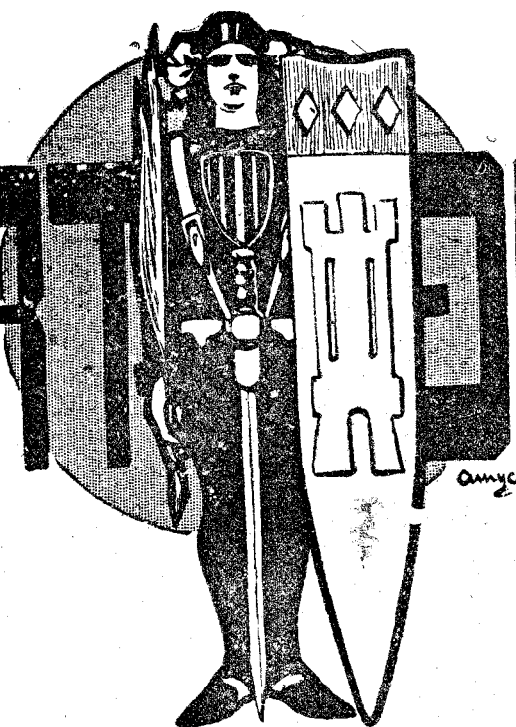

BALUARTE SITGES

« Setmanari català »
Redacció y Administració:
Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

ELECCIONS MUNICIPALS

Recordatori

No és oportunitat encara de fer un detingut estudi de la gestió administrativa realitzada pels homes que han compost l'actual Ajuntament. Pro avuy que dos d'ells, dels més esforçats, són presentats a reelecció, no serà per demés fer un repàs de aquella meritoria tasca.

Segons el dictamen suscrit per la Comissió que examinà la *Memoria* presentada pel Alcalde que cessà a 31 de Desembre de 1903, al entrar a formar part de l'Ajuntament, a primer de Janer de 1904, la primera meytat dels Regidors de l'actual Corporació, el Municipi tenia un DEUTE de més de cent vuytanta vuyt mil pessetes.

Els serveys municipals estaven en llastimosa desorganització, y el descrèdit havia cundit, entellant el nom de Sitges.

De aleshores ençà, ab tot y haver passat per aquell període difícilíssim en que 'ls Consums eren administrats per la Hisenda, no poguentne, per lo tant, obtenir els beneficis l'erari municipal; de aleshores ençà, repetim, lo que se ha gastat se ha anat pagant, y además se ha reduït bon xich el deute anterior al any 1904.

Per atrassos de gastos carcelaris, se ha satisfet al Cap de Partit la suma de 2.530'84 ptes.;

Per atrassos del contingent provincial se ha pagat a la Diputació Provincial la cantitat de 3.454'71 ptes.;

Del emprèstit de 12,000 ptes., cubert en 1906 pera poguer abonar a l'Hisenda per deutes atrassats de Consums la suma de 15.510'46 ptes., se ha pagat ja la de 3.562'50 ptes.;

Igualment han sigut destinades varies mils pessetes a reintegre de comptes municipals d'exercicis anteriors, pago de comptes atrassats reconeguts a diversos industrials, etc., etc.

Els enemics de Sitges, que prefereixen el despilfarro a la bona administració, dolentse de que la excelent gestió dels actuals administradors posa més en evidència, pel contrast, la vergonyosa tasca de altres, preté desorientar l'opinió pública donantli explicacions tan falses com malicioses.

Els sentiren que diuen: —Si ara l'Ajuntament pot complir els seus compromisos, és degut als grans rendiments (?) de l'arbitri de clavegueres, gracies a l'acert y al esforç dels que van comensar la xarxa de clavegueres que la vila té.—Mes dir aixó és una indignitat, puig sapigut és que l'arbitri no representa el més petit ingrés pel Municipi, ja que el seu import se aplica al pago de les seccions construïdes, abonantlo a n'els contractistes respectius, y el sobrant s'entrega a D. Pere Hostench, per saldo del compte de honoraris facultatius devengats pel Arquitecte D. Gayetà Buigas Montané.

També 'ls sentiren, als enemics de Sitges, dir que l'Ajuntament actual no ha fet res pera embellir la població ni pera ferla amable als forasters, sinó que tots els atractius de que la vila pot estar

deu a les administracions anteriors que s'endeutaren exclusivament en ares del esplendor del nom de Sitges. Y a n'aquesta pretenciosa farsa qu'en elogi propi, a falta de vehins, reciten ab frecuencia més de quatre, nosaltres contestarem que durant la Administració dels homes d'ara, és dir, desde 1904 ençà, s'han celebrat les acostumades Festes Majors ab la pompa de sempre, y, además, festivals tan brillants com la espontània y encisadora rebuda dels Diputats de la Solidaritat Catalana y la grandiosa y espléndida Festa de l'Arbre Fruyter en 1907, sense necessitat d'endeutar el Municipi; — que se ha fet l'ample camí del Cementir y ara s'allarga el Passeig de la Ribera y es construeix el del Doctor Benaprés (realisant una de les millors que més han de afavorir l'expansió urbana y l'embelliment de la vila) sense necessitat, tampoch, d'endeutar el Municipi; — y que la vinguda dels periodistes barcelonins y toulousenchs, aixís com la celebració de les carreres de la «Copa Catalunya» establint en aquesta vila, tan l'any passat com el present, les tribunes oficials, demostra que 'ls forasters no se han allunyat de Sitges, ans bé hi han acudit ab creixent predilecció, durant l'Administració actual, que ha sapigut en totes ocasions atendre degudament als què ab llur distinció ens han honrat, sense may deixar de fer els dispendis que les circumstancies y el bon nom de Sitges han exigit y sense may tenir necessitat d'endeutar el Municipi.

¿Se 'ns replicarà que la subscripció voluntaria explica aquets miracles? —Sí; ho reconeixem. Pro no s'oblidi que les obres de que 's vanaglorien els interessats en alabar altres temps, també 's feren a basa de subscripció, o de donatins, que és igual.

Sino que no s'endeuta el Municipi ab gastos que altres costegen, ni 's dona una aplicació indeguda a sumes com la procedent del llegat Fabrè.

Y l'Ajuntament paga ses atencions y n'amortisa de velles, y aixó que desde 1905 percibeix de menos unes 8.000 pessetes anyals que li rendia el suprimir l'impost sobre 'l blat y ses farines; impost que 's cobrava abans, quan el Municipi se endeutava!

Feu memoria, Sitgetans! Compareu els temps de ara ab aquells temps, y diguen si vos convé tornar a les antigues disbauxes o si preferiu que 'ls interessos del Municipi, que són els de tots, segueixin en mans de administradors escrupulosos.

Si, com no 's pot dubtar, voleu que la moralitat continuï a la Casa de la Vila, voteu aquesta

candidatura administrativa

DISTRICTE PRIMER

D. Francisco Batlle Gené
D. Joseph Parera Inglada

DISTRICTE SEGON

D. Pere Carbonell Mestre
D. Joan Marsal Brunet

El vot obligatori

Segons els articles 2 y 84 de la nova lley electoral tot ciutadà inscrit en el Cens electoral té la obligació de votar baix pena de un recárrech de 2 per 100 sobre la contribució que pagui; publicació del nom com censura per haver deixat de complir aquest dever civil; 1 per 100 de descompte si cobra sou del Estat, provincia y municipi fins a noves eleccions, y interdicció pera desempenyar càrrechs públihs, ab sou ó de franch.

A votar!

Altra vegada ha arribat el moment solemne en que podem exercitar el dret y tenim de complir el deure de intervenir en la cosa pública. De nou la lley ens crida a realisar la soberana funció del sufragi, per la qual el poble té manera d'exteriorisar y fer prevaldre la seva voluntat respecte del propi governament.

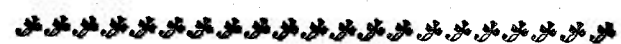
La lley electoral que ara ha entrat en vigor, a tot elector expressament imposa la obligació ineludible d'emetre 'l vot en cada una de les eleccions que 's celebrin. Pro no 's necessitava pas que 'l precepte legal escrit fés aqueixa declaració expressa, pera que tot ciutadà conscient es dongués ja perfecte compte de que un dels seus deures més apremiants és l'exercici del dret del sufragi, expressió altíssima del concepte de ciutadania.

Quí es queda a casa abdica la scbirania que li pertoca. El qui deixa de votar desprecia un dret nobilíssim conquerit després de ardua lluyta. El qui no va al sufragi abandona el deure que la convivència social li imposa de intervenir en la cosa pública pera procurar el bé comú a que estem tots obligats. El ciutadà desitjós del bé de la colectivitat en que viu, sab prou que no pot negar el seu concurs al normal desenrotll dels afers generals, y perxó intervé activament en les cuestions que a la comunitat afecten. En cambi els morosos, els negligents, els que no mereixen ser anomenats ciutadans perque s'entreguen al retraïment dels egoïsmes, aquets es queden a casa, deixant que dels interessos colectius en disposi aquell que vulgui.

Els danyos que de tal conducta de deixadesa en provenen, són grossíssims, y Sitges n' ha sigut per desgracia testimoni y víctima. Recordeu quan, per la indiferencia general, un sol home feya y desfeya en materia d'eleccions, y recordeu aixímateix que paralelament el Municipi es precipitava en el des- crèdit y en la ruína. Fou necessari que 'l poble en massa, cansat de ser joguina de un desaprensiu, es decidís a fer respectar la seva voluntat acudint a la arma ciutadana del sufragi.

Perseveremhi en l' actitud de aquells dies de gloriós redressament. Un moment de feblesa podria enderrocar l' obra comensada. Per convicció, tant y més que per disposarho avuy el text de la llei, anemhi tots als comicis. Y pensem que en les presents eleccions es tracta de triar administradors aptes y honrats y que han de manejar els interessos comunals. No volguem entregar els destins de la vila a mans torpes ni a mans pecadores: considerem que del ús que fem del nostre vot en dependeix la sort del Municipi.

A votar, donchs, pe'l bé y per l' enaltiment de Sitges!

La bandera de pacificació

L' *Eco* de l' altra setmana parla poch d' eleccions. Unes quantes ratlles ambigües, y prou.

Aquelles poques ratlles semblen un gemech llenat ab cara llarga pel abatut cronista. Semblen un gemech, pro no perxò deixen de ser un sarcasme.

El cinch Jeremies diu que «elements prestigiosos de nostra vila, aixecant bandera de pacificació, es proposaven portar al Municipi persones de gran significació local», y que tal propòsit no ha pogut realitzar-se per «les intrigues de la més desenfrenada mala fè».

La lamentació d' *El Eco* requereix un comentari. *Bandera de pacificació*, simpàtica bandera! ¿Quins són els *elements prestigiosos* que volien aixecarte?— Ah! Nosaltres no sabem més que de un desprestigi que volia aprofitarse de prestigi d'altri pera gestionar una pau que hauria sigut deshonrosa per qui l' hagués acceptada.

Bandera de pacificació! ¿Còm gosa parlarne qui ab la major contumacia fomenta l' erro y cria l' infundi pera que la guerra creixi?

En les columnes hont se ha dit que 'l malaguanpat patrici D. Bartomeu Misas Rosès ni com a regidor, ni com a ciutadà ni com a home era digne de l' homenatge que a son cadavre rendí el poble de Sitges, ¿pot estamparshi dignament el mot *pacificació*?

Les plomes que s' esgrimeixen com armes pinxesques, ferint cobardament honres respectabilíssimes, ab calumnies grolleres y tabernaris insults, ¿és lícit que profanin, escribintla, la paraula *pacificació*?

Els cronistes que inspirats en la mala fé tergiversen els fets, presenten com a torpes administradors del Comú als dignes ciutadans que han rehabilitat el nom de Sitges y desorienten tant com poden la pública opinió suplantant la veritat ab la més descarada farsa, ¿podem invocar la pau dels esperits, quan élls els han conturbat?

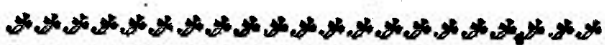
Els que, tenint molt per ser perdonat, despitats y venjatius no paren de disparar enverinades sagetes contra els seus acusadors en lloch de procurar merèixer un generós oblit, ¿són per ventura els indicats a alsar bandera blanca?

Oh, nó! Els sembradors de la discòrdia, els atiadors d'odis, no tenen dret a queixarse de que hi hagi guerra, porque, élls sòls són els culpables de que la pau sigui trencada.

Els perdona-vides que, al capdevall de una campanya infame, dolentse de que 'ls ofesos l' escometin els invita a fer les paus, és un tipu tan ilús y ridícol com repugnant. Recordem haver llegit de cert bandoler molt *cuco*, que després de cometre les monstruositats més horribles, un dia es trobá acosat sense surtida pels guardias-civils que 'l perseguíen, y en un moment que no se sab si va ser de ingenuitat o de malícia, va penjar un mocador a la punta de una *faca* y l' agitá com

demanant parlament. Els braus perseguidors rigueren la ocurrencia y contestaren ab una descàrrega *pacificadora* que doná al facinerós la pau dels cementiris.

El cronista de l' *Eco* pot aplicar el *cuento* a la trista historia que refereix de la desdixada *bandera de pacificació*!

Cantin papers y mentin barbes

Per excés d' original en el número anterior no poguérem insertar, conforme en el penúltim oferiem, l' ofici de 17 de Mars darrer en que 'l Governador Civil de la provincia resolgué 'l recurs d'alsada interposat per l' ex-Secretari del Ajuntament Bonaventura Juliá Masó, contra un acord de 31 de Desembre de 1907, prè per la Corporació Municipal. Vègino a continuació nostres lectors. Diu aixís:

«Visto el expediente formado en virtud del recurso de alzada interpuesto por D. Buenaventura Juliá Masó en 11 de Febrero de 1908 contra un acuerdo del Ayuntamiento de Sitges, adoptado en sesión del día 31 de Diciembre de 1907, pidiendo distintas declaraciones.

Resultando que D. Buenaventura Juliá Masó presentó al Ayuntamiento de Sitges una instancia en la que pedía: 1.º, la anulación con todas sus consecuencias legales del procedimiento de apremio incoado por la Alcaldía contra el recurrente; 2.º, que se salde el descubierto contenido en la papeleta de aviso con la suma de las tres cuentas de 187'50 pesetas, 360 pesetas y 126 pesetas, así como, en lo menester, con las 262'50 pesetas por gastos de reemplazo y viajes en el año 1904, que obran en poder de la Alcaldía, sin perjuicio de los demás créditos hasta la suma de pesetas 2.744'61, contra la de 1.605'44 pesetas que se le reclaman; y 3.º, que se adopten las resoluciones conducentes a lograr la liquidación definitiva entre el Municipio por cobros y pagos anteriores al 23 de Agosto de 1904.

Resultando que desestimada la referida instancia por acuerdo de la Corporación municipal acude el interesado en alzada ante V. E. solicitando se sirva declarar que la Administración activa respecto al apremio por débitos municipales está exclusivamente representada por el Ayuntamiento, cuya declaración de responsabilidad debe ser notificada al interesado, siendo tal acuerdo recurrible; que el concepto de contribuyente directo, según la Instrucción de 26 de Abril de 1900, equivale a los segundos contribuyentes de la anterior legislación del ramo, no pudiendo considerarse tales aquellos funcionarios sin carácter tégel de recaudadores; que los concejales a cuyo cargo estuvo la Depositaria de Sitges son llamados a practicar la correspondiente liquidación de cobros y pagos de su época hasta formalizarles en Caja, siendo exigible tan solo la diferencia metálica a la cantidad que resulte alcanzada; y, por último, que en consecuencia es originariamente nulo el apremio administrativo dirigido por la Alcaldía contra el recurrente.

Resultando que el Sr. Juliá funda el primer extremo de su petición en que, por la Alcaldía, se ha infringido la regla A del art. 109 en relación con el art. 45 de la Instrucción de 26 de Abril de 1900, al tratar del procedimiento de apremio establece que éste solo puede dirigirse contra persona determinada, mediante responsabilidad declarada por la Administración activa, representada en el presente caso por el Ayuntamiento, quien, según el recurrente, no ha tomado acuerdo alguno ni ha tenido la menor intervención en el procedimiento.

Resultando que el Sr. Juliá apoya los demás extremos de su recurso en que habiendo desempeñado el cargo de Secretario del Ayuntamiento de Sitges durante veintidós años, no ha reunido jamás el carácter de recaudador municipal y que por consiguiente la Instrucción citada no puede legalmente imputársele responsabilidad alguna como contribuyente directo, siendo nulo el procedimiento coercitivo adoptado por la Alcaldía.

Resultando que remitido al Ayuntamiento el recurso para su informe manifiesta que los testimonios de los acuerdos de la Junta municipal que se acompañan demuestran que el Sr. Juliá no es acreedor al Municipio por cantidad superior a la que es objeto de

de apremio. que por el Sr. Gobernador se ha reconocido la legalidad y justicia de dichos acuerdos, desestimando los recursos de alzada presentados respectivamente por el recurrente; que para ser deudor en concepto de directo no es preciso el carácter de recaudador, según la vigente Instrucción de 26 de Abril de 1900; y, finalmente, que existe la declaración de responsabilidad por la administración activa, por modo tácito, en los referidos acuerdos de la Junta municipal, en las relaciones nominales de deudores al Ayuntamiento y en la declaración del mismo Sr. Juliá estampada en un oficio dirigido a la Junta municipal en 12 de Octubre de 1906; que el artículo 135 de la citada Instrucción preceptua que pueden intentar reclamación contra el procedimiento de apremio los deudores en concepto de directos cuando no estén conformes con la suma consignada en la certificación de débitos; y que no fundando el Sr. Juliá su reclamación en dicho motivo debe ésta ser desestimada por improcedente.

Resultando que la Sección de cuentas ha emitido dictamen proponiendo que sea nulo el apremio administrativo incoado por la Alcaldía de Sitges contra D. Buenaventura Juliá, por adolecer de defectos, y que se desestime la petición del recurrente en el extremo que se refiere al concepto de contribuyente directo que le atribuye la Alcaldía, como empleado que ha sido de la Corporación municipal manejando fondos del Municipio.

Resultando que el suscrito Gobernador ordenó reclamar, para mejor proveer, a la Alcaldía de Sitges, copia autorizada de la relación de deudores en que figurase D. Buenaventura Juliá Masó, así como testimonio de las diligencias de apremio seguidas contra dicho señor antes de la interposición de su recurso.

Resultando que la Alcaldía ha remitido los documentos que le fueron pedidos.

Considerando que, según el artículo 152 de la Ley municipal, pueden los Ayuntamientos hacer aplicación de los medios de apremio dictados en favor del Estado, para hacer efectivos sus créditos; y, por tanto, no se debe negar a la Corporación municipal de Sitges la facultad de utilizar contra sus deudores los procedimientos señalados en la Instrucción de 26 de Abril de 1900.

Considerando que dicha Instrucción en el apartado etra D de su artículo 45 incluye en el concepto de aresponsables directos no solo a los administradores, depositarios, cajeros, recaudadores y liquidadores, sino también a todos los empleados que, manejando fondos del Estado, en este caso del Municipio, resulten alcanzados, y entre estos últimos responsables se debe incluir a D. Buenaventura Juliá por haber manejado fondos del erario municipal de Sitges.

Considerando que el hecho demostrado en el expediente por uno de los documentos traídos para mejor proveer, de figurar el nombre del Sr. Juliá en la reclamación de deudores al Municipio por varias cantidades que responden a diferentes conceptos, en virtud de la liquidación del año 1906, equivale a una declaración de la responsabilidad de dicho señor hecha por entidad competente, y tiene eficacia bastante para que se entienda llenado el requisito a que alude el primer párrafo del apartado A del artículo 109 de la citada Instrucción.

Considerando que la circunstancia de haber formulado el Sr. Juliá una reclamación ante el Ayuntamiento de Sitges contra la anteriormente citada relación de deudores, según se desprende del acta de la sesión celebrada por la Junta municipal el día 28 de Febrero de 1907, obrante en este expediente por testimonio, demuestra que el mencionado señor tuvo exacto conocimiento de la expresada relación, y que no puede ahora alegar con éxito que la declaración de su responsabilidad carece de eficacia por falta de notificación.

Considerando que siendo el Ayuntamiento de Sitges la entidad que para los efectos de la recaudación encarna el concepto de Administración activa, y habiendo dicha Corporación autorizado al Alcalde, en sesión del día 11 de Julio de 1907, para nombrar un agente ejecutivo con objeto de hacer efectivas por la vía de apremio cantidades que se adeudaban al Municipio, es evidente que tienen validez no solo la designación de agente hecha por la Alcaldía a favor de don Francisco Roca Lluch para que realizase los créditos que el Municipio ostenta contra el Sr. Juliá, sino también la declaración del único grado de apremio efectuado contra el propio señor en virtud de la referida autorización y con arreglo al art. 108 de la Instrucción de 26 de Abril de 1900.

Considerando que las razones expuestas justifican la inexistencia de los vicios de nulidad que el recurrente atribuye á las diligencias de apremio de que se viene haciendo mérito, y no permiten que se e time procedente la pretensión del propio recurrente relativa á que se declare que el Ayuntamiento debe exigir á dichas personas responsabilidades que á aquél alcanzan directamente.

Considerando que es tanto más improcedente el recurso interpuesto por el Sr. Juliá, en cuanto, según el art. 135 de la tan repetida Instrucción, los deudores en concepto de directos (á cuya categoría pertenece el Sr. Juliá) solo pueden intentar reclamaciones contra el procedimiento de apremio cuando no están conformes con las sumas consignadas en las certificaciones del débito; y es visto que el Sr. Juliá no funda su recurso precisamente en tal disconformidad, sino en la pretensión de obtener compensaciones que extingan su deuda.

Considerando que no ha podido menos de llamar desagradablemente la atención del suscrito Gobernador al serle presentado este expediente por la Sección de cuentas en 2 de Febrero último, la circunstancia de que haya transcurrido cerca de un año desde que la Alcaldía de Sitges emitió su informe sobre el recurso del Sr. Juliá, hasta que la expresada Sección formuló su dictamen; y no habiendo tenido explicación satisfactoria tan gran demora, de ella se infiere, cuando menos, una negligencia y falta de celo, que no deben quedar sin correctivo, y de las cuales es directa y primordialmente responsable el Jefe de la Sección de Cuentas, porque á este funcionario incumbe el deber de dar cuenta al Gobernador.

Vistos los artículos 45 y 107 y siguientes de la Instrucción de 26 de Abril de 1900, el artículo 112 de la Ley municipal, y las demás disposiciones aplicables á esta materia.

Desestimo en todas sus partes el recurso de alzada por interpuesto por D. Buenaventura Juliá Masó en 11 de Febrero de 1908, contra el acuerdo adoptado por ese Ayuntamiento en 31 de Diciembre de 1907 pidiendo la revocación de éste y otras declaraciones.

Després de transcriure 'i precedent ofici, nosaltres sòls afegirem :

Que, segons l'article 10 de la Lley de Justicia municipal de 5 d' Agost de 1907, els Jutges Municipals seràn separats de llurs càrrechs per les Sales de Govern mitjansant expedient per les causes de destitució dels Jutges y Magistrats ;

Que, a tenor del article 224 de la Lley Orgànica del Poder Judicial, els Jutges y Magistrats podràn ser destituïts quan haguessin incorregut en algun dels casos d' incapacitat;

Que, de conformitat a lo qu' estableix l' art. 110 de la citada Lley Orgànica del Poder Judicial, están incapacitats pera ser Jutges o Magistrats els deutors a fondos públics com a segons contribuyents;

Que deutor d' aquesta mena és, segons declaració del Governador en l' ofici abans transcrit, l' ex-Secretari de l' Ajuntament y actual Jutge Municipal, Bonaventura Juliá Massó.

Y, ara, que l' *Eco* vagi repetint als ignoscents dels seus lectors la mentida que setmanes enrera els explicava, això és: que la Sala de Govern de l' Audiencia de Barcelona ha desestimat «con un unánime *No ha lugar*» la nova instancia que ab tan clares y sòlides rahons s' ha presentat demanant la destitució d' aquell funcionari, com incurs en un cas evident d' incapacitat.

Senyors de l' «Eco»! *Cantin papers y mentin barbes!*...

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 22

Baix la presidència del Sr. Alcalde, Excm. Sr. don Francisco Batlle y Gené, y assistinthi els regidors senyors Marsal, Carbonell Mussons, Magrans, Guillot y Carbonell Planas, després de llegida y aprovada l'acta de l' anterior, se acordà:

Donarse per enterat, el Consistori, de un ofici del Delegat que assistí al judici d' exempcions y excepcions celebrat el dia 17 del present davant de la Comissió Mixta, de haver aquèsta confirmat els fallos dictats pel Ajuntament de arant soldats condicionals als minyons Joseph Matas Rovira y Joseph Alsina Pujol, y exclós totalment al minyó Joseph Miquel Tiburcio;

Solicitar ser admés com a Congressista efectiu en el Congrés de Govern Municipal, suscribintse per la quantitat de 10 pessetes;

Concedir a D. Rafel Llopart autorisació, en quant al Municipi incumbeix, pera instalar un molí de vent en la seva casa de la Creu de les Tapies, l'indant ab la carretera de Barcelona a Santa Creu de Calafell, y passar dita instancia a Quesatura de Obres Públiques de la provincia, als efectes que procedeixin;

Aprovar dos dictamens de la Comissió de Governació sobre permisos sollicitats per D. Joseph Ferrer y D. Joan Trius Vía pera instalar motors de gas, respectivament, a la casa n.º 1 y a la finca anomenada La Palma, del carrer Santiago Rusiñol;

Passar a la Comissió de Foment quatre comptes presentats per D. Francisco Virella Escofet, relatius a les tres seccions de claveguera del carrer de Sant Salvador, y a la 3.ª del carrer de Sant Francisco;

Aprovar un compte, y Declararse enterat de lss disposicions últimament inserides en el Butlletí Oficial.

ORDINARIA DEL DIA 29

La presidí el Sr. Alcalde, Excm. Sr. D. Francisco Batlle Gené, assistinthi els regidors Srs. Marsal, Dalmau, Carbonell Mussons, Guillot y Carbonell Planas.

Després de llegida y aprovada l' acta de la sessió anterior, va acordarse.

Aprovar varis comptes, y Autorisar als empleats municipals pera que 'l dia primer de Maig puguin celebrar la Festa del Treball.

NOVAS

Durant aquesta setmana més de 30 obrers y cinch carros han estat ocupats en la explanació del Passeig Benaprés, la qual toca ja a son terme; confiantse en que dintre la propera setmana podrà comensarse a preparar el pis y estendrehi la matxaca.

També se han trovat ocupats uns 10 ó 12 obrers en treure sorra y arretglar el pis, entre la Riera Xica y la entrada del Passeig Benaprés.

A les vuyt del matí del prop-passat diumenge va constituirse la Junta municipal del Cens baix la presidència de D. Miquel Parcerisas Calix y ab la assistència dels vocals Srs. D. Joseph Carbonell Mussons, D. Rafel Llopis Torralbas; D. Antón Almirall Selva y D. Joseph Suñé Juncosa, actuat de Secretari D. Ferrán Carrasco Font.

Els reunits procediren a la proclamació dels candidats que aspiren a la elecció pera cubrir les sis vacants de regidors qu' existeixen.

Pe 'l primer Districte foren proclamats: don Francisco Batlle Gené y D. Joseph Parera Inglada, y pera el segón D. Pere Carbonell Mestre y D. Joan Marsal Brunet, de la Concentració Popular Administrativa.

Els socialistes presentaren: pe'l primer districte, a D. Joan Durán Ferret y D. Rafel Martín y Hernández, y pe'l segón a D. Joseph Carbonell Company y D. Andreu Bosch Domingo.

Es presentaren, ademés: pe'l primer districte, D. Joan Mitjans Juliá, y D. Joseph Soler Cartró pe'l segón; la significació política dels quals no cal determinar, donchs ún y altre, atesa la seva historia, de tots els sitgeians prou coneguda, sols poden representar les escurrialles del caciquisme.

El ball donat per la colla de caramelles de «La Unió Sitgetana» el passat diumenge va veures molt animat y concorregut.

Toquen ja a son terme 'ls treballs de aixamplament del pont sobre la Riera-Xica, obra que per la seva consistència honra a l' Administració municipal de nostra vila.

La part que se aixampla pertany a la perllongació del Passeig de la Ribera, segons el plànol degudament aixecat.

En els llochs determinats previament, dijous a l' hora fixada es reuniren les meses electorals cor-

responents a la 1.ª y 2.ª secció del Districte segón, a fi de rebres dels candidats o dels seus apoderats els nomenamenis de interventors.

No pogué constituirse la Secció única del Districte primer, per haver dimitit tots quants adjunts fins a l' acte de la constitució se havien nomenat, y quina llista ha quedat agotada.

Ab motiu de les importants reformes qu' están practicantse en el Pla del Vinyet, aquest es molt visitat, no solsament per sitgetans, sino també per gran nombre de vehins de Vilanova y Geltrú y de Sant Pere de Ribas, que hi acudeixen amatents de enterarse del estat de les obres.

Principalment cap-al-tart, dona bó de veure la animació que regna en aquella encontrada.

Al matí del dimecres fou conduit a la darrera estada el cadavre del qu' en vida fou laboriós y intelligent pagés, D. Francisco Concabella Maseras, mort a la edat de 78 anys.

Durant el quadrienni de 1900-1903 fou regidor del nostre Ajuntament, lluint en tots els actes oficials la típica y honrosa barretina, que no ha deixat fins els últims moments de la seva vida.

Cumplí a consciència els seus debers y fou un amantíssim pare de familia.

Tant en l' acte de l'enterro, com en els funerals, que seguidament se celebraren, van evidenciarse 'l aprecio y consideració de qu' en vida gosava el finat, a quina atribulada familia transmetém la expressió del nostre pésam.

El dimecres va ocorre en aquesta vila una desgracia d' aquelles que, per lo inesperades, atueixen l' esperit, produint fonda consternació, qu' és reflexada en tots els semblants.

Serien les quatre de la tarda, que 'ls paletes Joan Pascual Mirabent y Domingo Balaguer Brull, ocupats en la renovació de la fatxada de la casa que al carrer de la Illa de Cuba, cantonada al de Sant Isidro, posseeix D.ª Dolors Planas de Planas, es trobaven pujant un pont-volant, quan aquèst tot de un plegat se arriá per la banda ahont hi havia el primer de dits obrers, cayguent de l' alsada del segón pis, y seguint el coll de aquella part del pont esdevingué en forma de un plano inclinat, quedant extés al carrer l' infortunat Joan Pascual, y salvantse l' altre paleta Domingo Balaguer, gracies a haver tingut la fortuna de pogueuse agafar a les cordes del ternal del cap, que quedá ferm.

El ferit fou recullit en estat deplorable pels seus companys de treball y vehins, assistintlo el metge D. Joan R. Benaprés, el qual, en vista de sa gravetat, ordená la Extremaunció, que li fou administrada en la mateixa obra. Després fou conduit en una llitera al seu domicili, hont morí cap a les vuyt del vespre.

L' infortunat obrer comptava solsament 28 anys d' edat, siguent de tracte afable y molt laboriós.

L' enterro del seu cadavre resulta una sincera demostració de general sentiment. Son cos fou conduit per companys de treball; dedicantli una corona la Societat de Paletes, la qual hi assistí en plé, com també 'l coro «La Unió Sitgetana», de la qu' ell fou etegit President últimament, ananthi ab son rich penó endolat, y ab atxes, y dedicantli una corona. També hi assistí la banda del «Prado», que, baix la direcció de D. Joseph Carbonell Rigual, executá triades marxas fúnebres.

Rebin els afligits pares y demés familia del desgraciat obrer nostró més sentit pésam.

COLMADO MASSO. — Moto-Nafsta: Gas-Moto, a 0'65 ptes. litro. Aceite y grasas para automóviles. Gasolina, a 25 ptes. caja de 2 latas.

ANTONIA MIRÓ, VDA. DE LORENS MODISTA

Ofereix la ensenyansa de CORTE y CONFECCIO, ab métode modern y perfecció exquisida, a quantes senyores y senyoretes tinguin el gust de apeneren.

Tres l'issons setmanals: els dilluns, els dimecres y els divendres, a la tarda; a domicili.

Els encarrechs, a D. Sebastiá Ventosa (a) Correué

Colegi del Sagrat Cor de Jesús dirigit pe ls Germans Maristas

Es donarán lliçons particulars y colectives de les assignatures que a continuació s'expressen, baix les quotes mensuals següents :

Lliçons particulars de
Inglès, 20 ptes; *Francès* 20 id., y *Comers*, 20 id.
Llissó colectiva de les mateixes assignatures, 10 ptes

Lliçons particulars
sobre les assignatures de *1.ª Ensenyansa*, 10 ptes.
Llissó colectiva de les mateixes assignatures, 5 ptes.

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix : : : : : els seus serveys : : : : :

Barreteria y Gorreria

◊ FLORENCI OLIVER ◊

PLASSA DEL MARQUES DE MONTROIG : SITGES
(Agencia Sebastiá Ventosa)

En aquest important establiment trovarán els meus favoreixedors un complet assortit de tota mena de
◊ BARRETS Y GORRAS ◊
de diverses calitats y a preus sumament econòmichs

Representant exclussiu de una important casa de
JIPIS, PANAMAS y LUGSOS
variant llurs preus entre 15 y 100 pessetes.

No compreu sense visitar aqueix establiment

J. MIRÓ

Ofereix els seus serveys, gratuïtament, a quants interessi la compra y venda de finques rústiques ó urbanes y de lloguers de cases en aquesta vila, ja — — — amoblades ó sense mobles. — — —

— Carrer de Parellades, núm. 18 —

ANTON TORRES LA VILA DE SITGES

✱ ✱ ✱ Carrer Major, 23 ✱ ✱ ✱

Representant de Màquines de Cosir

VERTEIM

— En la mateixa casa —

ES PLANXA

— en senzill y brillant —

Viudos y Solters

Tinch mils de senyoras y senyoretes de totes edats y am dots o fortunes desde 100 a 100,000 duros o MES, que desitgen casarse COM DEU MANA: Totes elles són honrades, instruïdes y de bones families. Escribíu ab sello (dins la carta) a *D. S. Calderón*: Rambla Catalunya, 46, primer, Barcelona. Unica casa antiga. seria y formal, que pot acreditar a centenars els casaments fets per la mateixa. Aquesta casa no — — — enganya ni admet enredos. — — —

Camiseria y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

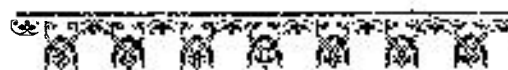
• BARCELONA •

• EN LA VILA DE SITGES •

— en —

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

EMULSION MARFIL

de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol

REMIADA en la EXPOSICION de ALEJANDRIA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el ESCROFULISMO, RAQUITISMO BRONQUITIS CRÓNICA y TOSES REBELDES. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el SISTEMA ÓSEO.

Laboratorio Químico Farmacéutico de F. del Río Guerrero, sucesor de González Marfil: MÁLAGA

Agencia Funeraria

ARTHUR CAPSIR

ADMINISTRACIÓ DELS COTXES FUNEBRES

Corones * Hábits religiosos de totes classes

Esqueles mortuories * Recordatoris

Capelles ardents

Traslats de restes mortals a provincies

y tot lo concernent a

POMPES • FÚNEBRES

Servey especial de desinfecció

Sant Gaudenci, 2; SITGES

A Barcelona dirigiuvos a la gran Empresa funeraria LA EGIPCIA

Encuadernacions de Llibres

A preus molt econòmichs es fan en aquesta impremta